

LIGESTILLINGSVURDERING AF LOVFORSLAG

26. november 2010

J.nr. 2010-0014823/MSM/NBU

L 68 – Forslag til Lov om ændring af lov om sygedagpenge (Udvidelse af arbejdsgiverperioden)

Myndighed/Afsender	Beskæftigelsesministeret/Arbejdsmarkedsstyrelsen
Lovens ikrafttrædelsesdato	2. januar 2012
Kontaktperson	Niels Bülow/Mie Skovbæk Mortensen
Telefon	35288100
E-mail	nbu@ams.dk / msm@ams.dk

Baggrund for loven

Som led i aftalen mellem regeringen, Dansk Folkeparti og Kristendemokraterne om finansloven for 2011 er det besluttet at fremsætte forslag om ændring af sygedagpengelovens regel om arbejdsgiverperiodens længde. Det foreslås, at arbejdsgiverperioden udvides fra 21 kalenderdage til 4 uger og 2 dage (30 kalenderdage).

Lovforslagets formål

Formålet med lovforslaget er at dæmpe udgiftsudviklingen på sygedagpengeområdet. Arbejdsgiveren afholder i dag udgifterne til løn eller sygedagpenge i de første 21 kalenderdage af den ansattes fraværperiode (arbejdsgiverperioden). Efter de første 21 kalenderdage modtager arbejdsgiveren normalt sygedagpengerefusion fra kommunen som delvis kompensation for udgifter til løn under sygdom eller sygedagpenge.

Det foreslås, at arbejdsgiverperioden udvides fra 21 kalenderdage til 30 kalenderdage. Forslaget vil tilskynde den enkelte arbejdsgiver til i højere grad at forebygge det kortvarige sygefravær.

Den foreslåede udvidelse af arbejdsgiverperioden vil også blive indarbejdet i de regler, der er fastsat for sygedagpengeforsikringen for de mindre private arbejdsgivere, således at der også tegnes forsikring for de dage, som arbejdsgiverperioden bliver forlænget med.

Endvidere vil arbejdsgivere i forhold til ansatte, for hvem der er indgået en aftale om refusion af sygedagpenge ved langvarig eller kronisk sygdom, fortsat være friholdt for sygedagpengeudgifter i hele arbejdsgiverperioden. Tilsvarende gør sig gældende for de arbejdsgivere der har personer ansat i fleksjob.

Den primære målgruppe for lovforslaget

Lovforslaget ændrer ikke på *hvem* der er berettiget til at modtage sygedagpenge. Derfor er lønmodtageren ikke at anse for den primære målgruppe for lovforslaget.

Ændringen har betydning for fordelingen af udgifterne til sygedagpenge mellem staten og arbejdsgiverne. Den primære målgruppe for lovforslaget må derfor anses

for at være de offentlige og private arbejdsgivere, herunder de mindre private arbejdsgivere som har valgt at være medlem af sygedagpengeforsikringen.

De sekundære målgrupper for lovforslaget

Det vil kunne blive anført, at arbejdsgiverne vil være mere tilbageholdende med at ansætte de svage ledige, idet arbejdsgiverne nu skal afholde udgiften til sygedagpenge i en længere periode.

De kommende lønmodtagere fra de såkaldte svage grupper må derfor anses for den sekundære målgruppe for lovforslaget. Fordelingen af kvinder og mænd blandt de svage grupper under et kan ikke opgøres, men som indikation kan det være relevant at se på fordelingen af kvinder og mænd på følgende områder: Kontanthjælp, fleksjob og svage grupper på sygedagpenge (kronisk syge og indvandrerkvinder).

I 2009 er 47 pct. af kontanthjælpsmodtagerne kvinder og 60 pct. af personerne i fleksjob er kvinder. For så vidt angår de særlige § 56-aftaler for personer med kroniske lidelser, går 57 pct. af udbetalingen af sygedagpenge til kvinder.

Lovforslaget ses dog ikke at have ligestillingsmæssige konsekvenser for fleksjobansatte og personer med de særlige § 56-aftaler (kronikere) fordi der netop i lovforslaget er taget højde for, at arbejdsgiverne fortsat vil få refunderet sygedagpengeudgifterne fra 1. fraværsdag og i hele arbejdsgiverperioden ved sygdom for disse persongrupper.

Indvandrerkvinder betegnes til tider som en svag gruppe i forhold til at komme ind på arbejdsmarkedet.

Gennemsnitligt er indvandrerkvinders periode på sygedagpenge længere end gennemsnittet. I 2009 havde indvandrerkvinder en gennemsnitlig fraværperiode på 18,1 uge på sygedagpenge, mens gennemsnittet var 11,7 uge.

Den generelle andel af beskæftigede indvandrere er desuden oftere syge end gennemsnittet. Det høje sygefravær blandt indvandrere og efterkommere hænger dog dels sammen med, at de er ansat i brancher med højt sygefravær, som eksempelvis rengøringsbranchen eller som social- og sundhedshjælpere. Indvandreres højere sygefravær kan således bero mere på deres branchetilknytning end deres køn og etnicitet.

Lovforslaget ses derfor heller ikke i relation til indvandrerkvinders mulighed for at komme ind på arbejdsmarkedet at have ligestillingsmæssige konsekvenser.

Samlet vurdering

Har ingen ligestillingsmæssige konsekvenser.